

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału z dnia 16 sierpnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – flihtright GmbH/Brussels Airlines SA, NV

(Sprawa C-465/22) ⁽¹⁾

[Transport lotniczy – Odszkodowanie dla pasażerów lotniczych w przypadku dużego opóźnienia lotu – Lot przesiadkowy – Opóźnienie pierwszego lotu – Brak więzi umownej pomiędzy pasażerem i wspólnotowym przewoźnikiem lotniczym obsługującym drugi lot – Powództwo odszkodowawcze przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu drugi lot]

(2022/C 389/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: flihtright GmbH

Strona pozwana: Brussels Airlines SA, NV

Sentencja

Sprawa C-465/22 zostaje wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Data wpływu: 12.07.2022.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – Vapo Atlantic, S.A./Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

(Sprawa C-413/22)

(2022/C 389/03)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i strona wnosząca skargę kasacyjną: Vapo Atlantic, S.A.

Druga strona w postępowaniu w pierwszej instancji i druga strona w postępowaniu kasacyjnym: Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, które w odniesieniu do realizacji celów dotyczących dodawania biopaliw stanowią, że podmioty gospodarcze mogą alternatywnie wykazać spełnienie tych samych kryteriów poprzez i) fizyczne dodanie biopaliw do paliwa kopalnego lub ii) nabycie świadectw biopaliw od innych podmiotów, które posiadają je w nadmiarze?
- 2) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których możliwość fizycznego dodania biopaliwa jest ograniczona do producentów biopaliw mających status składu podatkowego dokonującego przetworzenia, zakazując tej możliwości podmiotom zobowiązanym do dodawania biopaliwa, które dokonują przywozu paliwa w ramach statusu zarejestrowanego odbiorcy, przy czym podmioty te mogą skorzystać z możliwości nabycia świadectw biopaliw pod rygorem zapłaty odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 3) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie prejudycjalne będzie odmienna, jeżeli w czasie zaistnienia okoliczności faktycznych na rynku nie było świadectw biopaliw dostępnych w celu ich sprzedaży, w związku z czym mały podmiot gospodarczy nie miał możliwości ich nabycia lub mógł tego dokonać jedynie ze znacznymi trudnościami oraz jeżeli Direção-Geral de Energia e Geologia (dyrekcja generalna ds. energii i geologii, zwana dalej „DGEG”) nie przeprowadzała odpowiednich aukcji, wobec czego jedyną możliwością, jaka pozostała temu podmiotowi, była zapłata odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 4) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on wymóg przeprowadzenia niezależnych audytów (w przypadku przepisów krajowych – niezależnych weryfikacji) jako wstępnego warunku zastosowania systemu zrównoważonego rozwoju?
- 5) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 stoi na przeszkodzie krajowemu systemowi weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju, który mimo że przewiduje akredytację podmiotów weryfikujących w celu przeprowadzenia niezależnych weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju (zgodnie z art. 18 ust. 3 tej dyrektywy), nie pozwolił w praktyce na wybór tych podmiotów ze względu na brak przeprowadzenia przetargów, nakładając jednocześnie na podmioty gospodarcze wymóg, by wykazały, iż spełniają wspomniane kryteria bez połączenia ich z jakimkolwiek niezależnym audytem?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytania prejudycjalne, czy art. 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z ich wykładnią opisaną w powyższych pytaniach prejudycjalnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – EDP – Energias de Portugal, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-416/22)

(2022/C 389/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EDP – Energias de Portugal, S.A.

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira